

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter veča po pošti prejemam, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oziroma, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Zatiranje slovenščine.

Šola je pri nas, po večji narodni kulturi hrepenečih Slovencev najvažnejše vprašanje, ker le večja narodna kultura nam more narodni obstanek zagotoviti. Za to naj nam nihče ne zameri, da se zopet in zopet k temu vprašanju vračamo, ter denes ponavljaje omenjamo c. kr. ljubljansko realko, katera, da si je v sredi meji slovenskim narodom, vendar s čudno drzovitostjo in zasmejalnostjo naš deželni jezik zaničuje, postavlja ga v zadnji kot. To moramo tem bolj, ker se začne prihodnji teden deželni zbor in se torej nadajamo, da se bodo narodni poslanci stvari prijeli in protestirali proti prevzetnemu ravnanju vladujočega germanstva.

Omenjali smo uže odgovora, katerega je c. kr. realni direktor g. Mrhal v uradni „Laib. Ztg.“ na naš članek dal. Ker omenjenega uradnega lista ogromna večina ne čita, naj posnamemo tu v originalu sredino g. Mrhalove oficijalne, torej avtentične obrazložbe, kako se našemu jeziku pri nas krivica godi. Glasi se:

„Der den Unterricht im Slovenischen an der hierortigen Realschule regelnde und auch gegenwärtig in Kraft stehende Erlass des k. k. Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 31. Mai 1871, Z. 2431, verordnet: „Das Slovenische bildet nur für jene Schüler einen obligaten Gegenstand, deren Eltern oder Vormünder es ausdrücklich verlangen“. Dieser Vorschrift gemäss wurden bisher die Eltern oder deren Stellvertreter beim Einschreiben gefragt, ob sie verlangen, dass ihre Söhne resp. Mündel das Slovenische als obligaten Gegenstand besuchen. Da aber namentlich Eltern die weiter entfernt von Laibach

wohnen, selten ihre Kinder, wenigstens von der zweiten Klasse aufwärts, zum Einschreiben vorführen, so wurde in den meisten Fällen die Erklärung der Schüler jener der Eltern gleichgehalten und jeder zum Besuche des Slovenischen zugelassen, der sich darum meldete. Nicht selten (?) geschah es, dass Schüler ihre beim Einschreiben abgegebene negative Erklärung nach Eröffnung des Schuljahres zurücknahmen und um Zulassung zum slovenischen Unterrichte ansuchten; auch solchen wurde nie ein Hindernis in den Weg gelegt. Im Laufe des heurigen ersten Semesters kamen jedoch mehrere (?) Fälle vor, dass Eltern um Dispens vom Slovenischen für ihre diesen Gegenstand besuchenden Söhne bei der Direction ansuchten, und da ihrem Ansuchen mitten im Semester nicht entsprochen werden konnte, erklärten, dass ihre Söhne ohne väterliche Zustimmung am slovenischen Unterrichte theilnehmen. Zur Vermeidung solcher Vorfälle wird vom laufendem zweiten Semester angefangen die diesbezügliche mündliche oder schriftliche Erklärung der Eltern oder deren Stellvertreter von der Direction gefordert.“

Te besede, katere imajo namen zagovarjati, glasno dovolj tožijo.

Risanje, italijanski jezik, nemški jezik — vse je obligatno, to je, vsak učenec se mora učiti teh predmetov, le naš deželni jezik nij obligaten; uči se ga le, kot zadnjega zametovanega predmeta oni učenec, kateri „terja“, (kakor ministerstvo ukazuje) ali celo le tist učenec, ki dovoljenje od staršev prinese, (kakor direktor ministersko naredbo interpretira). Stvar vpije dovolj!

In potem vlada pravi, da ne germanizira! In vedno še nij iz ustave izbrisan člen 19. osnovnih postav, kateri vele, da

imajo vsi narodi enako pravico izobraziti se v svojem jeziku in razviti svojo narodnost! Ali se res s takim kričečim nasprotjem in protislovjem pozitivnega zakona in praktične izpeljave njegovih ukazov morejo pravni čut in druge državljanske kreposti v narodnih buditi in utrjevati? Na to naj nam protivni organi brez okolišev odgovore, če jim je res kaj do države.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 2. aprila.

Dunajska uradna „Wiener“ Abendpost govori o cesarjevem odhodu v Trst in Dalmacijo in pravi, da je cesarju namen tega potovanja pregledati, kaj je deželi treba. Shod z italijanskim kraljem bode — pravi — utrdil zvezo treh cesarjev, kateri se bode tudi Italija še bolj približala.

Iz **Prage** se dunajskemu „Tagblatt“ poroča, da je v višjih vojaških krogih razširjena zelo zanesljiva vest, da po cesarjevi vrnitvi iz Dalmacije nastane osobna zmenja v **ministerstvu**. Delegacije bodo videli v svoji sredi novega vojnega ministra in državni zbor bode pozdravil, ko se prične, novega ministerskega predsednika. V merodajnih krogih se posebno iz Češkega javljajo prikazni, po katerih bi se dalo sklepati, da bi jim ministerstvo Koller baš ne bilo neprijetno.

O **Banhansu** prinaša vladni „Neues Fremdenblatt“ čudno in neverjetno novico, da se bode vrnil in da bode naprej ministrom. Mož sindikatnih dobičkov, kateremu je dr. Neuda pred sodbo očital, da nij nič boljši, kakor Ofenheim!

Vnanje države.

Vsi **francoski** listi razpravljajo sedaj dve zadevi, namreč: Razpor v ministerstvu Buffet (kateri je pa baje uže poravnal), in predrzno, silovito agitacijo bona-

Listek.

William Ratcliff.

(Tragedija v enem dejanji, spisal Heinrich Heine, prevel B. T.)

(Dalje.)

Sedmi prizor.

(Lesley stopi naglo noter. Ratcliff mu skoči nasproti. Tom preplašen odskoči in zakriči: „Jesus!“)

Lesley.

On gre! on gre!

Ratcliff.

On gre? velja, naj bo.

Tom

(plašno)

Kdo gre? Že nekaj časa tak sem plašen.

Lesley

(Tomu)

Umiri se i pusti naju sama.

Tom

(zvito namuzknovski se)

Na, umem, bosta zopet kaj delila

(odide.)

Osmi prizor.

(Prejšnja brez Toma.)

Ratcliff.

On gre? pa pojdem.

(prejme za klobuk i tenki meč.)

Lesley

(zadrževaje ga.)

Ne, tako ne gre.

Naj se stemni popred. M e Gerge hlapci

Na te preže. I kakšen si, že vsako

Otroče ve; saj dobro si popisan.

Zares, povej mi, čemu ta je šala?

Pogube iščeš, ki ti nič ne hasne,

Povrni v London se. Tam bodeš varen.

V tem kraji ne bi smel se ti muditi,

Vedô, da Macdonalda i Duncana

Si ti zaklal.

Ratcliff.

(razžaljenim ponosom.)

Zaklal, to ne. V dvoboji

Sta pala Macdonald i Duncan. Častno

Boril sem se, kot hočem se z Douglasom.

Lesley.

Olehčaj si, saj umeš talijanski.

(migne banditovski.)

Povej, kje bil ti Douglas je na poti?

Kaj ti zadel? od kod ta srd i mržnja?

Ratcliff.

Ni videl nisem ga, ni ž njim govoril.

Nič zla mi storil nij; jaz ne črtim ga.

Lesley

I vendar hočeš mu življenje vzeti?

Kaj si obnorel? Kaj sem jaz neumen,

Da k temu djanju divjemu pomagam.

partovcev. V novem kabinetu prikazujeta se čem dalje tem več dva življa na dan. Buffet in Dufauré se bosta težko skupno porazumela. Kar eden hoče, nij všeč drugemu, in posebno je to premeščanje prefektov, ki je predmet obojestranske mržnje. — Buffet zahteva le, da bi vse ostalo pri starem kopitu, kar pak zavezniki njegovi od 25. febr. ne odobravajo. Ministerstvo se mora takoj odločiti, če ne nastane zopet kriza.

Pruski škofje v Fuldi, na grobu sv. Bonifacija zbrani, posvetujejo se, kaj bi storili proti postavi, katera jim žuga, plačo ustaviti, če ne bodo državnim postavam pokorni.

Tudi v **Meksiki** je trd boj prenapetih ultramontancev z državo. Za to je predsednik republike ostro cerkveno-politično postavu parlamentu predložil, ki je bila tudi sprejeta. Vsled te postave se vera v šoli nič ne uči, javne procesije niso dovoljene i. t. d.

Dopisi.

Iz Trsta, 31. marca. [Izv. dop.] Občni zbor slovenskega političnega društva „Edinost“ za tržaško okolico, kateri je bil velikonočni ponedeljek na Občini, bil je, akoravno je bila huda burja, dobro obiskan. Udeležilo se ga je nad 150 udov iz cele okolice in iz Trsta. Ker gosp. predsednik dr. Bizjak biva na Dunaji, predsedoval je podpredsednik, deželni poslanec gospod Nadlišek.

Tajnik Dolinar, prebravši zapisnik zadnjega občnega zbora, govori o adresi do presvitlega cesarja, katero bode izročilo politično društvo „Edinost“ za tržaško okolico. Prekrasna адреса je bila enoglasno in z veliko navdušenostjo potrjena. V njej je navedena zvestoba in udanost tržaških Slovencev v naj burnejših časih, kakor slovenska pogumnost junaška. Adresa je napravila pri občinstvu izreden vtis, in se je po dokončanju branja razlegal gromovit „živio“-klic. Sklenilo se je tudi, enoglasno zahvalo izreči, sestavljalcu adrese, katerega pozna obširni slovenski svet. Potem se je izvolilo šest okoličanov, kateri bodo adresi Nj. Veličanstvu cesarju izročili. Izbrani so bili odlični možje, eden mej njimi, katerega kinča zlata svetinja hrabrosti od leta 1848.

Tukaj se delajo velike priprave za svečanost ob priliki prihoda cesarjevega v Trst.

Tudi Slovenci hočemo napraviti ovacije in pokazati, da je ta zemlja slovan-

ska, da-si na njej prebivajo zraven zvestih Slovencev še kruti nasprotniki Slovanstva.

Njih Veličanstvo cesar bode lahko videl, ko bo zapustil Trst, zvestobo in udanost Slovencev v Trstu in okolici. Vojne ladije za cesarja in njegovo osobe so uže tukaj. Pričakujejo se pa še neke fregate, katere bodo kot častno spremstvo popotovale s cesarjem po morji.

Nadejamo, da bode to popotovanje Slovincem in Slovanom na jugu gotovo v korist, kajti dosti predsodkov, kateri so sedaj pri dvoru mej svetovalci veljali, otemnelo bode hipoma, in zastor bode morda padel, kateri je dosedaj skrival pošteno lice slovenske zvestobe. Prepričan se bode cesar i v Dalmaciji, da so njegovi slugi in oskrbniki leta 1869 naredili grozovit prizor, prepričan se bode, da je vsled vstaje v Boki Avstrija samo 13 milijonov več dolžna, a Slovan, da je Avstrijan, vse to bode prepričan cesar, ko bo videl hrabre slovenske sinove na jugu, kateri pa vendar svobode ne predado za besede in nepraktični germanski in laški terorizem. Nadejamo se, da bodo žalostno znani Wagner, Franz in tutti quanti gotovo postali madež na beli sliki, kateri so samovoljno po turško tačas gospodarili.

Rodič pa, kateri je pošten Slovan in ravno tako hraber general in vojak, bode pošten ostal vsem Slovanom na jugu v vednem spominu zaradi svojih zaslug pri narodu in kroni. Kadar bode krona nas Slovane spoznala, tačas bode konec krivic, ki se nam godé.

Iz Kamniškega okraja 30. marca [Izv. dop.] Po novih vojaških postavah so začele oblastnije ali okrajna glavarstva rekrute ali vojaške novince siliti, da morajo županom čast skazati, t. j., da se morajo k županu oglasiti se, če so prav županovi sosede, in povedati, da so v vojaških letih, in da bi menili letos „cegelje“ dobiti. Za to reč se pa naši fantje niso zmenili, da si jim je bilo v nedeljo oznanjeno pri cerkvi od okrajnega beriča v barbarski, jecljavi slovenščini, katero je malo kdo razumel, ker je bila z germanizmi ošpikana. Pametno bi bilo, ko bi naše okrajno glavarstvo domače služabnike izvolilo si, katerim teče beseda vsaj v domačem dijalektu.

Večidel so župani fante zatožili zaradi njihove nepokorščine; za to jih je okrajni glavar kaznoval z zaporom od 3—4 dnij. —

Kmetje so pak dejali, da bi bilo bolj pametno, da bi beriška gospoda eden drugega zapirala, n. pr. zavoljo sleparij, naj uže bodo one ki so se pri volitvi v trgovinsko zbornico vršile, ali pa tudi lahko za kaj drugega.

Jaz ne vem kako je, ali necega gosp. notarja nevedni ljudje dolže, da ne dela po notarsko pisem. Tako je nekdo izgubil pismo, ki mu ga je notar naredil, potlej je šel k notarju, da bi dobil izpisek, a notar je dejal, da mu ga ne more dati. — Nekdo drugi kupi kos zemljišča, s prodajalcem gresta k bilježniku kupno pismo narejati, on pismo naredi in to se ve, hoče imeti precej plačano za daljni odpis pa aro kakih par gld. češ, potlej bode vse to kmalu urejeno. A bilježnik dene to delo na stran, in tako odpis zakasni na več let! Mej tem prodajalec nov dolg na svoje prodano, plačano, a ne odpisano zemljišče intabulira in primeri se, da kupec svoj plačani znesek izgubi. Opomniti pa moram, da ta neugodnost zadeva oddaljeno občinstvo, ljudi ki počasnega bilježnika ne morejo pogostoma priganjati.

Iz Visovelj pri Slovenski Bistrici, 31. marca. [Izv. dop.] Po dolgi, hudi zimi, ki nij dala nobenih del v vinogradih spravljati, se je vendar prikazala spomlad in vinorejci hité, da še o pravem času okopajo vinograde. Stari ljudje se ne pomnijo take dolge zime in snega, kakor letos. Uže na sv. Martina dan je zapadel prvi sneg, ki se je v naših solnčnih krajih koncem januarja reztajal, tako, da se je dala trta obrezovati, pa potem je zopet hudo zmrzovalo in snežilo in še le po sv. Jožefu je bilo mogoče, s prvo kopjo začeti. Proti Mariboru pa in dalje proti severu je prvi sneg skoraj da do velike noči obležal in nij se uresničil letos ljudski pregovor: „Če je pust na peč, je velika noč na gorici.“ Trtju zima nij škodovala, pač pa je sneg dosti sadnega drevja polamal in pohabil. Vinska kupčija je slaba, kmetiski vinogradniki držé svoja vina po 10 gld. avstr. vedro, gospodski pa svoje boljše blago po 14 do 16 goldinarjev. Starina je večidel vsa poprodana.

Lani je bila bolj slaba letina, ker se je v pohorskih vinogradih povprek le po 10 do 12 veder avstr. na eden oral pridelalo.

Naša benčeslijska in sosednja tinska fara ste bili dozda brez prave ljudske šole. V Tinjah se je vendar toliko potrebna šola

Ratcliff.

Gorjé ti, ko bi te reči razumel!
Možgan črepinja bi ti poknila
I blaznost bi ti lukala iz poči.
Razpočila bi ko lupina jajčja
Ti uboga glava, i naj širna bila
Bi kakor kupola šentpavlske cerkve.

Lesley

(prime se ironično bojzljivo za glavo.)

Ne plaši me prijatelj, rajši molči.

Ratcliff.

Ne misli, da sem jaz omleden klatež,
Al pustolovec, kogar lastni hert,
Proganja mešta, noč i den po peklu.
Da bolehav, medlušen sem poet,
Ki zvezdami ljubka i boli čuti
Po črevih, ako slavcev petje sluša.
Ki stvara si iz zdihov lestvice

I naposled s konopom zvutih rim
Obesi se na steber svoje slave.

Lesley.

Res, po potrebi bi na to prisegel.

Ratcliff.

I vendar glej, — boš rekel, da se šalim,
Oblast strašansko divja je, ki vlada
Nad mano; temne so oblasti, ktere
Nagibajo mi voljo, ki podé
Me v vsaki čin, ki roko mi vode,
Ki so v detinstvu me obgrozovali.

Ko sem ko deček še igral se sam,
Sem često videl dva meglena kipa,
Ki stegovaje v šir meglene roke,
V ljubezni sta ogrliti se htela,
Pa nijsta mogla in se tožno zrla.

Če prav neznana sta se mi zdela,
Na enem vendar spoznal sem obrazu
Ponosom vdrte črte moškega,

Na drugem pa lepoto milo žensko,
Zrl večkrat tudi v snu oba sem kipa
I jasniše potem sem črte gledal.
Otožno zrl je v me megleni možki,
Ljubljivo zrla v me meglena ženska.
Ko sem pa v Edinburg na višje šole
Prišel, sem redko le podobi spazil.
I v hrupu radostnem študentovanja
Sta senska zginola obraza blede.
V vakancah me prinesla je osoda
V te kraje i v graščino Mac Gregorja.
Tam Maro videl sem. Srcé prešine
Mi nagel blisk na prvi njen pogled.
Saj bile so meglene ženske črte,
Pohlevne, lepe, blage, mirne črte,
Ki tolikrat so v snu mi se smehljale,
Le Marino nij lice tako blede,
Le nje okó nij tako srepo bilo.
Nje lice cvelo je, oko bliščalo;
Nebo je bilo vse ljubezni čare

začela, sicer le začasno, pa šola se ima kmalu zidati. Govori se tudi, da se bode pri sv. Benčesu šola ustanovila, kar bi res bilo potrebno. — Odkar je zidana nova cesta iz Slovenske Bistrice do kolodvora južne železnice, kaže se zmirom bolj želja, da bi se ta cesta iz Slovenske Bistrice nadaljevala do Oplotnice. Cela ta stran Pohorja nema nobene okrajne ceste, plačati pa mora za zdrževanje drugih okrajnih cest. Tedaj je popolnoma opravičeno, če občine ob južni strani Pohorja tudi okrajno cesto zahtevajo.

Domače stvari.

— (Cesar v Ljubljani.) Včeraj 2. aprila ob 4. uri 55 minut zjutraj se je pripeljal cesar s posebnim dvornim vlakom v Ljubljano. Peron na kolodvoru je bil z cveticami in bršlinom lepo okinčan in krasno s plinom razsvetljen. Čakala je cesarja častna straža, kompanija ogerskega polka Sachsen-Meiningen šte. 46 z zastavo in godbo. Navzočni so bili general Khun, ki se je uže predvčeraniem z brzovlakom v Ljubljano pripeljal, feldmaršallieutenant pl. Pürker in drugi višji častniki. Od civilnih oblastij: namestovalec deželnega načelnika Widman, bivši škof Widmar, deželni glavar Kaltenegger, deželne sodnije bivši predsednik dr. Lušin, ljubljanski župan Lašan in drugi načelniki uradov. Ko se približa vlak, zaigra godba cesarsko pesem, cesar stopi z voza in ogleda postavljene vojake, potem pak gre spremljan od Widmana v čakalnico. Mej potem je rekel cesar Widmanu: „Zlo, zlo mrz je še pri vas!“ Potem so se cesarju predstavljali načelniki uradov in po 19 minutnem počitku se je cesar odpeljal. Mej tem, ko je pri prihodu cesarjevem vladala sveta tihota, zavpije pred odhodom močan slovenski glas: „Bog živi našega cesarja!“ in zdajci so doneli navdušeni „živio“ in „slavaklici“. Občinstvo, kateremu nij bil vatop na peron dovoljen, je vse eno pdrlo stražo in prišlo na peron in slovensko klicalo „živio“ in „slava“; niti en sam „hoch“ nij bil slišati. Cesar se je stoječ pred vratmi vagona prijazno zahvaljeval, in proti občinstvu zaklical: „živili!“ in videl je lahko, da Ljubljana je slovensko mesto, če prav mu birokracijanci in predrzni tuje dajajo drugo lice,

ali vsaj, da le Slovenci so se potrudili rano vstati in njega pozdravljati. Baron Khun spremlja cesarja v Trst, Widman pa do št. Petra.

— (Iz št. Petra na Krasu) se nam 2. aprila piše: Danes zjutraj točno ob 7 $\frac{1}{4}$ uri pripeljal se je cesar le-sem. Obstanke je imel vlak 3 minute. Cesar je takoj iz svojega voza izstopil, pregledal malo izbranega ljudstva, in videlo se je, kakor da pričakuje kake deputacije, pa videč, da nihče ne želi z njim govoriti, nagovori sam postojnskega okrajnega glavarja. Od nekoga drugega moža prevzel je tudi neki listič, gotovo kako prošnjo. — Do tukaj spremljal je gospod deželni namestnik monarha, pa se je zopet v Ljubljano vrnil. — Cesar je bil videti zdrav. — Priložnost je bila tu lepa za narodnjake, toda, kakor je bilo videti, so vsi — zadovoljni.

— (Smešno.) Pri sprejemu cesarja je bil g. Aleksander Koruza, kateri meni zdaj, da se brez njega nič ne opravi, v fraku navzoč. To ne bi bilo nič čudnega, ali občno veselost je vzbudila toaleta g. Aleksandra, ki si je bahato svojo zlato verižico z medaljonem skoraj do vrata pripel, kakor bi imel kak orden.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 4. aprila bode zadnja predstava letošnje sezone. Igrala se bode od lani priljubljena burka s petjem v 3 dejanjih „Nezgode starega mladeniča“, v kateri ima glavno nalogo komik g. Kajzel.

— (V čitalnišni restavraciji) je še le denes zvečer vojaški koncert, a včeraj nij bil zaradi tega, ker se nam je napačno poročalo.

— (Požar.) Na Vovči blizu Poljan nad Škofjo Loko se je — kakor „Sl.“ poroča — na veliki petek zgodila strašna nesreča. Pri neki hiši so se vnela drva in v malo minutah je bila skoro cela vas v ognju. Deset hiš, z gospodarskimi poslopji, z mnogim orodjem — vse je šlo. Zgorele so tudi vse ovce in prasi.

— (Surovo st.) V Rakitni je po noči 31. marca v krčmi M'h. Tanžolja, št. 63, nastal mej navzočimi gosti tepež. V največjem polomu je posestnika Jan. Péršina iz Rakitne šte. 24 nekov Jov. Borštnik tako pretepel, da bode moral najbrž vsled ran umreti.

— (Skrivnostna smrt.) V Glijah pri Celji odpotovali so 19. m. m. vsi prebivalci neke kmetske hiše izvzemši gospodinjo in malega sinčka na semenj. Vrnivši se domov, našli so ženo mrtvo. Uzroki te nagle smrti so neznani, ker so mrtvo gospodinjo, takoj brez vsake sodnijske komisije pokopali ali prej ko ne je bodo zopet izkopali, da se prepričajo, je-li umrla naravne smrti, ali ne.

— (Umrlo je v Ljubljani) meseca marca t. l. 89 osob, in sicer 48 moškega in 41 ženskega spola.

Razne vesti.

* (Mrlič težek 4 cente.) Dne 19. marca pokopali so v občini Otrahora blizu Hvalšine na Češkem posestnika, ki je bil težek 4 cente. Star je bil 63 let in ko je bil zdrav, tehtal je 3 cente. V poslednjem dobi je bil vodeničen, in ko je umrl, tehtal je 4 cente. Rakev je bila znotraj široka 30 palcev.

* (Iz skoposti obesil) se je v vasi Rybné na Češkem neki ondodni kmet. Oženil se je bil namreč lansko leto z neko staro vdovo. Toda v svoji domačnosti je vendar rajši imel mlado kuharico, nego staro ženo. Nedovoljena in tajna ljubezen nij ostala brez nasledkov, a vendar jej premožni kmet niti vinarija nij hotel podariti. Ravica ga je potem tožila pri rokitniškeji okrajni sodnji in res, drugi den kmet dobi poziv, naj tja gre! Vedoč, da bode moral sedaj plačati, polastila se ga je taka tuga, da se je obesil v skednji svojega poslopja.

* (Pogumno dekle.) Italijanska provincija Almerija je uže davno zloglasna zaradi predrznosti svojih roparjev. Naj predrznejši je pak bil Jozé Benito, katerega se je vsakdo bal. Ta tolovaj sporoči kmetu v nekeji vasi, da mu dopade hči njegova in da jo hoče za ženo. Ako jo mu ne pripelje, pride sam po njo. Oče je strahom čul to vst, toda hči mu je odgovorila: „Naj le pride, videli boste, kako ga bodem sprejela!“ — Jozé črez dva dnij res pride in sicer po dnevi. Oče odide, hči se pak postavi za polu odrpe duri in ko Jozé vstopi, mahne po njegovej glavi s sekiro, da se je mrtev zvalil na tla. Prebivalci so sklenili, da jej za ta čin podarijo zlato krono s sekiro v čelu, vlada jej je pak podelila uže zaslužni križec.

* (Igra za življenje.) Dva mlada moža v Pešti sta se sprla zaradi necega dekleta in ker se nijsta mogla pomiriti, skleneta, naj mej njima odloči ameriški dvoboj. Eden izmej nju predlaga, da naj tistemu dekletu ostane, ki najprej na biljardnej mizi naredi 200; drugi bi se pak moral v toliko urah ustreliti, kolikor bi imel manj, nego prvi. Predlog se sprejme. Oba sta igrala izvrstno in za nekaj časa stala je igra obojestransko enako. Končno je zmagal starši in sicer za 10. Mlajši, ki je igro izgubil, je podpisal na to listino, v kateri je proglasil, ako se v 10 urah ne ustrelji, ne sme se smatrati za poštenega moža. V 10 urah se je tudi v necem hotelu ustrelil v glavo, toda ne smrtno. Protivnik je na to priznal, da vendar nij dobro uničiti tako tja v en dan človeško življenje, ter mu vrne listino. Upanje je, da se ranjenec ozdravi, da si ravno je izgubil levo oko.

* (Golobja pošta na Ruskem.) V Peterburgu se sedaj posvetujejo, kako v služaji vojske izkoristovati golobjo pošto. Posamezne postaje so uže določene, in v najbližji dobi se ustanove nadzorniki, ter izurijo fotografi, ki imajo nalog povekšavati pisane depeše, katere bodo golobi donášali. Za ta poštni posel so najbolj pripravi belgijski golobi, katerim ruski klima ne škoduje. Peterburški list „Bčela“ omenja tudi drugo idejo, namreč, naj bi se sokoli tako izurili, da polové sovražnej stranki golobe.

Razlilo na prekrasno to podobo.
Gotovo mati božja lepša bila
Nij, kakor sestra njenega imena;
V ljubezni silnem poželenji stegnol
Sem strastno roko, da bi jo objel.
(presledek)

Ne vem kakó je prišlo, kar v zrcalu
Zagledam se. Megleni bil sem možki,
Ki stezal roko po megleni ženski.

Je prazen sen? Je mešte bila zmotá?
Tak milo, tak ljubeče, tak me obetavno
Je Mara gledala! I dušo v dušo,
Okó v okó vtopila sva. — Moj bog!

Izvirna tajnost mojega živjenja
Je razodela naglo se; razumel
Sem ptičev milo petje i pomenke
Cvetic i zvezdic ljubezne pozdrave,
Pihljaj zefirja, i potokov žamor,
I svojih prsij tajne zdihe, stoke!
Ko deca sva igrala, rajala,
Iskala sva se i na vrtu našla
Cvetice mi je, kodre i poljube

Poklanjala, te dvojao sem jej vrnol.
I naposlednjič sem pred njo pokleknol
Prosé: „O reci Mara. ljubiš me?“
(vtopi se v senjarijah.)

Lesley.

Prav rad bi bil takrat te videl, Ratcliff,
Z orjaško roko sklenjeno pobožno
Medleti željno z divje živim okom
I z glasom nežno-rahlim, ki na cestah
Grmi tak grozno blagovitim lordom.

Ratcliff
(razkačeno)

Prokleta zmija! Z redko plahim okom
I skor nevoljno gledala je na-me.
Zavrne porogljivo mrzlo: ne.
Pod sabo čujem še zasmeh: ne! ne!
Nad sabo čujem še zastok: ne! ne!
In zadrleščiti nebeška vrata.

Lesley.

Zares sramotno, podlo to je bilo.
(Dalje prih.)

* (Krvav upor kitajskih kaznen-
cev.) Kakor „Straits Times“ poročajo, na-
stal je nedavno v kaznilnici v Singaporu velik
upor mej zaprtimi ujetniki. Osnovala sta ga
dva jetnika, ki sta nenadoma napadla ču-
vaja. Mej tem, ko ga je eden jetnikov zbo-
del v hrbet z ostrim predmetom, tolkel ga je
drugi z sekuro po glavi. Mr. Dent, ravnatelj
jetnišnice, ki je bil blizu, hitel je čuvaju na
pomoč, ali bil je sam napaden, ter je dobil
mного ran po celem životu. V tisti hip dadó
puntarski načelniki znamenje, in blizu 60
zaprtih ujetnikov, eden zanikernejši od dru-
zega, sami morski roparji, banditi in morilci,
oboroženi z raznoterim orožjem, katero so
imeli tajno pri sebi skrito, vržejo se ljuto
na čuvaje in nadzornike. Mr. Denta so pri
tej priči ubili z lopato. Potem so poskusili
kitajski kaznenci pobegniti iz zapora, toda
evropski jetniki prosijo dovoljenja, da bi
smeli pomagati čuvajem. Takoj se jim je
to dovolilo. S puškami v roci borili so se
evropski kaznenci proti kitajskim sè strašno
pogumnostjo, brez usmiljenja so ustrelili vsa-
cega, ki se jim je približal. Naposled se
udajo. Na tléh je ležalo 14 mrtvih in 24
ranjenih. Ranjeno je bilo tudi mnogo ču-
vaje, dva celo smrtno. Mr. Dent pak je
ostal mrtev.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezní, ki bi jo ne bila ozdra-
vila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in
otročih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni
v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žile
i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre-
bavljene, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato
žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo,
šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih,
otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in pre-
hlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je boljše
nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriče-
val zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spriče-
vala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega
profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru,
zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda,
Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-
stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih
oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,
Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih na-
gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in
grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d.
pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v
scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodejni v obistih
in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in
in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs-
nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu.
(L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen
mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne
i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja,
bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé
vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry
vsestransko, najbolj spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za straš-
nimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij
mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry po-
polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.
Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor
medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v
„Berliner Klinische Wochenschrift“ od
8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdra-
vila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Ara-
bica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več
in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila
nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je
ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf,

na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem

Izdajatelj in urednik Josip Jurčić.

let, na nespanji, treslji na vseh udih, shujšnji in
hipohondriji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrb-
nika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju
dušnika, omotici i tiščanju v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, sluša-
telja višje javne trgovinske akademije dunajske, na
skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na nepre-
bavljnji, nespanji in hujšnji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na

rokah in nogah i. t. d.
Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter
se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na
ceni, gledé hrane.

V plehaših pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.
— 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-
tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,

— Revalesscière-Biscuiten v pušicah á 2 gold. 50 kr.
— 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu
a v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.

50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 ta-
so 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du-
naji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed-
uard, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Lin-
cu Dieckl & Frank, v Celovcu P. Birn-
bacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru

M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v
Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čer-
novicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Da-
vidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzme-
yru, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu

lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaž-
dinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh
mestih pri dobrih lekarjih in specijalnih trgovcih

tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah
nakaznicah ali povzetjih.

Uradno naznanilo.

3. aprila 1875.

Razpisana služba: Notarja v Žužemberku
do 1. maja t. l. c. kr. notarijatnemu predsedništvu
v Ljubljani.

Javne dražbe: Julije Tomazinove graščina
11322 gld., (I. Ljubljana). — Jov. Jenkovo iz To-
poca, 16. aprila (I. Ilirska Bistrica). — M. Udetovo
13. aprila (I. Ljubljana). — Jov. Primcevo iz Iga,
160 gld., (I. Ljubljana). — Jov. Bilcevo 446 gld.,
(II.—III. Ilir. Bistrica). — Jos. Smolejevo iz Straho-
merja, 100 gld. 12. aprila (I. Ljubljana). — J. Bru-
nerjevo iz Kočevja, 3340 gld., 8. aprila (I. Kočevje).
— Jov. Bizjakovo iz Dobrave, 2628 gld., 9. aprila
(I. Krško).

Umrli v Ljubljani

od 30. marca do 1. aprila:

Fr. Janovšek, mašinski vodja, 40 l., na jetiki.
— Janez Kuhar, krčmar, 30 l., na možganskem
mrtudu. — Ana Auer, hči hišnega posestnika, 2 l.,
na možganskem mrtudu. — Ivanka Francjeva, uč-
teljska kandidatka, 18 l., na tifusu. — Mar. Hro-
vatinova, delavka, 32 l., na hroničnej jetiki.

Tujci.

1. aprila:

Evropa: Kos iz Ljubljane. — Batorič, Ris
iz Dunaja.

Pri Slonu: Pibovec iz Kroke. — Preširen
iz Radovljice.

Pri Mallét: Witroff iz Siska. — Friedland,
Ziegler iz Dunaja. — bar. Reiser iz Kaniže. — bar.
Kuhn iz Dunaja.

Pri Zamorel: Kaitner iz Rateč. — Seepot
iz Dunaja.

Pri avstrijskem carju: Kozak iz Dunaja.

— Škufca iz Kranjskega.

Dunajska borza 2 aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	71 gld. 05	kr
Enotni drž. dolg v srebru	75	65
1860 drž. posojilo	112	60
Akcije narodne banke	956	—
Kreditne akcije	240	75
London	111	15
Napol.	8	87 1/2
C. k. cekini	5	22 1/2
Srebro	103	50

Vabilo.

Denes soboto 3. aprila

bode

v čitalnični restavraciji

Koncert

vojaške godbe pešpolka Sachsen-Meiningen.

Začetek ob 8. uri.

Za dobro pijačo, okusne jedi in hitro postrežbo
bode skrbel, in se priporoča (102)

Ivan Tanko,
gostilničar.

Učiteljska služba.

Na enorazredni narodni šoli v Jur-
kloštru poleg Laškega trga se razpi-
suje učiteljska služba z dohodki III. razreda
in prostim stanovanjem.

Prositelji, kateri morajo biti zmožni slo-
venskega in nemškega jezika v govoru in
pisavi, imajo svoje dokumentirane prošnje
po predstavljeni šolske gospodski vposlati
najdalje do 20. aprila t. l. krajnemu šol-
skemu svetu v Jurkloštru (Gairach bei
Tüffer). (92—3)

Okrajni šolski svet Laški trg v Celji,
dne 17. marca 1875.

Prvosednik: Haas.

Podučiteljska služba.

Na dvarazredni narodni šoli v Novi
Cerkvi pri Celji se razpisuje podučitelj-
ska služba s služnino 480 gold. in prostim
stanovanjem.

Prositelji, kateri morajo biti zmožni slo-
venskega in nemškega jezika, imajo svoje
dokumentirane prošnje po poti predstavljene
šolske gospodske najdalje do 30. aprila
t. l. vposlati krajnemu šolskemu svetu v
Novi Cerkvi pošta Vojnik.

Okrajni šolski svet Celje,

dne 28. marca 1875.

(100—1)

Prvosednik: Haas.

Neveste oglasite se!

Nek mlad, korenjašk mož, ki ima premoženja
10.000 gold., in vrhu tega še lepo kupčijo tu v Ljub-
ljani, vzel bi takoj za ženo, mladega lepega dekleta.
Premoženja mora imeti vsaj polovico od njegovega,
toda mora biti veselega temperamenta in možu zvesta.
— Ker je ponudba resna, naj vsaka blagovoli pis-
mena oglašila opravištvu „Slov. Naroda“ v Ljub-
ljani poslati, pod napisom: „molčečnost — 5000“, —
ki se potem izročé zgoraj omenjenemu. (101—1)

Mesnico v trgu Senožeče

dobi tisti mesar v zakup, kateri je poštenjak
sposoben mesarske dolžnosti spolnovati in
meso po tarifi od 2. cen sekati.

Pogoji se pri županiji izvedó.

Oglasba za to mesnico traja do 5.
aprila t. l. pri (97—2)

občinske županiji v Senožečah.

OZNANILLO.

1. aprila 1875 bode se naša

posojilnica

odprla.

Društveniki se morajo le do 15. aprila
1875 upisati dati.

Vložen denar dobi 6 % obresti.

Ravnateljstvo

prve dolenske posojilnice v Metliki,

29. marca 1875. (98—2)